

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 112.696 van 20 november 2002
in de zaak A. 95.955/VII-22.950**

In zake : XXX,
 verblijvende te 1000 BRUSSEL,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 26 september 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 september 2000;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 23 september 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, die persoonlijk verschijnt, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat G. COOLSAET, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 22 november 1999 en verklaarde zich op 23 november 1999 vluchteling.

1.2. Op 4 mei 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 september 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 7 augustus 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is.

Volgens de verklaringen van betrokkene zou hij in 1957 geboren zijn te Leninakan (Armenië) en een Armeens staatsburger van Armeense origine zijn. In 1978 zou hij gehuwd zijn met de etnisch Armeense L. P. met wie hij drie kinderen zou hebben. In oktober 1999 zou Sukas Avetisian, afgevaardigde van de Nationale Vergadering en vice-burgemeester van Leninakan, aan betrokkene gevraagd hebben om als zijn vertrouwenspersoon op te treden tijdens de komende lokale verkiezingen. Betrokkene zou hiermee ingestemd hebben en zou gedurende de maand oktober propaganda gemaakt hebben voor Avetisian. Op 24 oktober 1999 zou echter Vartan Ghukasian, en niet Avetisian, verkozen zijn tot de nieuwe burgemeester van Leninakan. Betrokkene zou van de bevolking vernomen hebben dat Ghukasian en Mikael Vardanian, de vorige burgemeester van Leninakan, fraude (omkopen van stemgerechtigden) zouden gepleegd hebben. Betrokkene zou samen met vrienden een brief, waarin ze die fraude zouden aangeklaagd hebben, geschreven hebben naar Gagik Harutunian, een rechter van de constitutionele rechtbank van Armenië. Op 26 oktober 1999 zou betrokkenes dochter G. door onbekende zijn ontvoerd. Op 28 oktober 1999 zou men haar vrijgelaten hebben. Men zou hem toen gevraagd hebben niet meer voor Avetisian op te komen. Op 30 oktober 1999 zou betrokkene en zijn familie thuis door de politie zijn geslagen. Hij zou zijn meegenomen naar het politiebureau waar men hem de brief zou getoond hebben die ze naar rechter Harutunian zouden geschreven hebben. Toen betrokkene vrij kwam zou hij zijn gezin bij zijn vriend K. in Arechvali gebracht hebben. Betrokkene zou op 13 november 1999 Armenië verlaten hebben. Sedertdien zou hij geen nieuws meer vernomen hebben van zijn gezin. Via Rusland zou hij op 22 november 1999 in België zijn toegekomen waar hij de volgende dag zijn asielprocedure startte. Betrokkene is in het bezit van zijn rijbewijs.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat betrokkene, die beweert de vertrouwenspersoon te zijn geweest van burgemeester-kandidaat Avetisian tijdens de lokale verkiezingen van 24 oktober 1999 te Leninakan, weinig blijk van kennis gaf over het verloop van deze verkiezingen. Zo wist hij niet (CGVS p.2) of Avetisian tot een bepaalde politieke partij behoort. Evenmin kon betrokkene voor het CGVS (p.7) melden op hoeveel stembrieven de bevolking van Leninakan op 24 oktober 1999 hun stem dienden uit te brengen. Betrokkene verklaarde ook nog voor het CGVS (p.7) dat er een stemplicht is in Armenië. Dit is niet in overeenstemming te brengen met informatie waar het CGVS over beschikt (bronnen: <http://www.soros.org/eurasianet/departments/election/armenia/overview.html>; <http://www.ipu.org/cgi/multigate.exe/retrieve?u=z3950r://www.ipu.org:210/PARLI.../htm>) waaruit blijkt dat er op twee stemformulieren gestemd moest worden, dat de burgemeester waarvoor betrokkene propaganda maakte tot de Republikeinse Partij behoort en dat er geen stemplicht is in Armenië. Overigens werden de lokale verkiezingen van 24 oktober 1999 door een delegatie van de Raad van Europa als "vrij en eerlijk" omschreven: er werden "kleine onregelmatigheden" vastgesteld (fouten op de stemlijsten) maar van de door betrokkene beweerde fraude (omkopen van stemgerechtigden) werd er door de Raad van Europa geen melding gemaakt (bron: <http://www.soros.org/eurasianet/departments/election/armenia/overview.html>)

Verder wordt de geloofwaardigheid van betrokkene's relaas volledig ondermijnd nadat werd vastgesteld dat zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met zijn eerdere verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Met betrekking tot de lokale verkiezingen van 24 oktober 1999 stelde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42) dat er campagne-medewerkers van Ghukasian en Vardanian naar zijn winkel kwamen en hem verplichtten om voor hun kandidaat te kiezen. Voor het Commissariaat-generaal (p.7) verklaarde betrokkene echter nooit contact te hebben gehad met deze campagne-medewerkers. Hij verklaarde verder voor het Commissariaat-generaal (p.2-3) dat hij door Avetisian gerekruteerd werd om als zijn vertrouwenspersoon op te treden bij de komende lokale verkiezingen. Dit heeft betrokkene echter nagelaten om op de Dienst Vreemdelingenzaken mee te delen. Daar (pt.42) stelde hij enkel dat hij wilde stemmen voor Avetisian zonder meer. Betrokkene verklaarde ook nog voor het Commissariaat-generaal (p.5) dat hij besloot Armenië te ontvluchten nadat hij en zijn familie door de politie werden geslagen nadat hij de verkiezingsfraude in een brief aan een rechter had aangeklaagd. Betrokkene heeft echter ook nagelaten om dit op de Dienst Vreemdelingenzaken mee te delen. Daar (pt.42) stelde betrokkene dat hij besloot Armenië te verlaten nadat hij in zijn winkel met de campagne-medewerkers in een gevecht verwikkeld geraakte omdat hij niet voor hun burgemeesterkandidaat had gestemd. Gelet op het belang van deze voor het Commissariaat-generaal ingeroepen feiten ter staving van zijn asielaanvraag, lijkt het onwaarschijnlijk dat betrokkene hiervan vergat melding te maken op de Dienst Vreemdelingenzaken. De niet-vermelding van deze feiten op de Dienst Vreemdelingenzaken lijkt niet in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot zijn dochters stelde betrokkene bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42) dat onbekenden tweemaal geprobeerd hebben een dochter te ontvoeren maar dat hij dat telkens heeft kunnen vrijdelen. Voor het Commissariaat-generaal (p.4 en 7) verklaarde hij echter dat zijn dochter G. effectief ontvoerd werd en dat er zich geen verdere pogingen tot ontvoering van gezinsleden heeft voorgedaan. Voor het Commissariaat-generaal (p.4) verklaarde hij ook dat deze ontvoering plaatsvond op 26 oktober 1999, na de lokale verkiezingen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42) situeerde betrokkene de (pogingen tot) ontvoering voor de lokale verkiezingen aangezien hij stelde in september 1999 klacht te hebben ingediend bij de politie. Voor het Commissariaat-generaal (p.5) verklaarde betrokkene verder dat zijn dochter werd ontvoerd omdat hij voor Avetisian was opgekomen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt.42) stelde hij dat men zijn dochter probeerde te ontvoeren om haar uit te huwen en maakte hij geen enkele verwijzing naar zijn problemen in verband met de lokale verkiezingen. Voor het Commissariaat-generaal (p.5) verklaarde betrokkene geen klacht bij de politie te hebben ingediend omdat deze

corrupt is. Bij de Dienst Vreemdelingen zaken (pt.42) stelde hij wel een klacht bij de politie te hebben ingediend.

Gezien de vele tegenstrijdige verklaringen kan er aan betrokkene asielrelaas geen enkele waarde worden gehecht.

Het door betrokkene neergelegde document wijzigt niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet, vermits het enkel zijn identiteit bewijst.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 4 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing gebrekkig is gemotiveerd; dat de verzoekende partij tracht de motieven van de beslissing te weerleggen en de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren; dat zij verder stelt dat de tegenstrijdigheden tevens te wijten zijn aan een foutieve notering van haar verklaringen of een verkeerde vertaling ervan;

Overwegende dat, in zoverre de verzoekende partij wil aantonen dat de commissaris-generaal de feitelijke gegevens van de zaak verkeerd zou hebben beoordeeld, moet worden in herinnering gebracht dat de appreciatie van de feitelijke gegevens in de eerste plaats zaak is van de overheid; dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van die feitelijke gegevens in de plaats te stellen van die overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en of zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden; dat van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig, op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de verzoekende partij wel beweert, maar niet bewijst dat haar verklaringen foutief zouden genoteerd zijn of verkeerd zouden zijn vertaald; dat de verzoekende partij poogt de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren en ook de overige motieven van de bestreden beslissing betwist; dat zij er echter niet in slaagt aannemelijk te maken dat de beslissing van de commissaris-generaal kennelijk onredelijk zou zijn, op feitelijk onjuiste motieven zou berusten of de wet zou schenden; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van artikel 14 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (E.V.R.M.), doordat zij omwille van haar politieke activiteiten wordt vervolgd en doordat er geen rekening werd gehouden met de gevolgen van de bestreden beslissing voor de veiligheid en de fysieke integriteit van de verzoekende partij;

Overwegende dat in het middel niet voldoende duidelijk is omschreven op welke wijze de bestreden beslissing het non-discriminatiebeginsel zou hebben geschonden; dat het tweede middel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden en niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig november tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.